

Bir Suçlu Ödüllendiriliyorsa... Bu Nasıl Barış Oluyor Allah Aşkına?!

Uluslararası politikanın krizini ve ahlaki sisteminin çöküşünü özetleyen bir sahnede, Binyamin Netanyahu'nun Amerika Birleşik Devletleri'nin gözetiminde kurulan sözde "Gazze Barış Kuruluna" dahil edilmesi konusu gündeme gelmiştir.

Sanki tarih aceleyle yeniden yazılıyor; sanki Filistinlilerin kanı dökülmemiş ve sanki belgelenmiş suçlar hiç işlenmemiş gibi!

Bu nasıl bir siyasi mantık ki, savaş suçlarıyla suçlanan birini sözde barışı sağlamada ortak yapıyor? Bu nasıl bir akıl ki, celladın arabulucuya, katilin ise barışın garantörüne dönüşmesini kabul edebiliyor?!

Bu argüman, ancak Amerika'nın kibri ve onun Yahudilere karşı tutumlarını yöneten önyargı politikası bağlamında anlaşılabilir; bu bağlamda eylemler, adalet dengesiyle değil, çıkarlar dengesi ile ölçülmektedir.

Netanyahu'nun herhangi bir barış sürecine dahil edilmesi, Gazze halkının sistematik olarak öldürülmesinden, binaların yıkılmasına ve Gazze Şeridi'nin günlük olarak bir cehenneme dönüştürülmesine kadar onun Gazze'de işlenen tüm suçlardan zımnen ahlaki olarak aklanması anlamına gelmektedir.

Bu hangi kanun uyarınca oluyor? Yoksa bu, Amerika'nın dünyayı kendisiyle yönettiği bir orman kanunu mudur?

Aynı zamanda bu, askeri gücün suçları ortadan kaldıracılabileceğini ve Amerika'nın desteğine sahip olanların hesap vermeksizin istedikleri her şeyi yapabileceklerini ifade eden açık bir mesajdır.

Bu sürecin en tehlikeli yanı, kurbanı bir kez öldürmekle kalmayıp, gerçeği defalarca öldürmesidir; zira bu süreç, Filistinlilerin acılarını görmezden gelmekle yetinmemekte, aksine onları karar alma denkleminde dışlamakta, raporlarda onlar sadece sayılara indirgemekte ya da onları temsil etmeyen müzakerelerde bir baskı kozu haline getirmektedir.

Böylece barış, adaletin bir sonucu ya da tanımanın bir meyvesi değil, dışarıdan dayatılıp yukarıdan yönetilen bir proje haline gelmektedir.

Dolayısıyla onların aradıkları barış, savaşları alevlendirmekten sorumlu olan yüzleri yeniden gündeme getirmekle sağlanamaz; onların propagandasını yaptıkları şey ise, yumuşak diplomasiyle örtülmüş zulmün zarif bir şekilde yönetilmesinden başka bir şey değildir.

Bundan daha da kötüsü, bu kurula Filistin halkıyla kardeşlik cinsiyeti taşıyan yöneticilerin dahil edilmesidir; bu projeye hizmet eden ve kardeşlerinin öldürülmesine ortak olan işte bu yöneticilerdir.

Suçun rahminden doğan bir barış, ölü bir barış olup katilin onurlandırılması, yeni kan turlarına zemin hazırlamaktır.

Halklar ne kadar uzun süre sessiz kalırlarsa kalsınlar, evlatlarını öldürenleri asla unutmazlar; bugün yaşananlar ise sadece Filistin için bir sınav değil, aksine tüm ümmetin bilinci için bir sınavdır.

Suçlular ödüllendirilirken, barış adına kurbandan sessiz kalması talep ediliyorsa, o zaman sorunun artık sadece güç dengeleriyle ilgili olmadığını, aksine onuru savunan ve onu koruyanların yokluğuyla ilgili olduğunu anlıyoruz. Bilinçten zorla çalınan bu miras: adalet mirası ve söylenmesi gerektiğinde “hayır” diyebilme gücüdür.

Müslüman halklar güç unsurlarının çoğunu kaybetmişlerdir; bu ise sayı veya teçhizatın azlığından dolayı değildir, aksine adaleti siyasetin temeli ve onuru da tanımanın şartı kılan hadari anlamlarından kopmaktan dolayıdır.

Bu mirası geri kazanmak, saraylardan veya kınama açıklamalarıyla değil, aksine ümmetteki bilinci yeniden inşa etmekle başlar. Böylece ümmet, gücünün ve izzetinin devletinde ve dininde olduğunu ve gücün de ancak İslam Devleti'nde olacağını anlayacaktır.

Ayrıca ümmetin, onurun verilen bir şey değil, çekip alınan bir şey olduğunu, tavrında hakkından vazgeçen birinin, gelecekte topraktaki hakkından da vazgeçeceğini idrak etmesi gerekir.

Müslüman halkların, özgüvenlerini yeniden elde etmelerinin, tâbi değil şahit olduğu, seyirci değil dava sahibi olduğu konumuna geri dönmesinin zamanı gelmiştir.

Ey İslam ümmetinin halkları, sizin izzetiniz hiçbir gün boyun eğmek veya başkalarını taklit etmek olmamıştır; aksine sultandan önce insanı, imardan önce devleti inşa eden akideniz olmuştur.

Sizlerin konumu, sloganlarla elde edilmez, aksine İslam'ı bir yaşam biçimi olarak yeniden tesis etmek ve içinde izzetinizin olduğu devletinize geri dönmek için ciddi ve samimi bir şekilde çalışmakla geri elde edilebilir ki böylece heybetinizi geri kazanacak ve dünya sizin için bin bir hesap yapacaktır.

Tarih tanıklık etmekte, gerçeklik beklemekte ve Allah Subhanehu ve Teala da vaat etmektedir. وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ **“Allah kendi dinine yardım edenlere muhakkak yardım edecektir.”** [Hac 40]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Munis Hamid – Irak